

Op een weg tussen de weiden
-geen mens te zien, alleen
wat eenden slapend weggedoken
in het gras, en de lichten
van verspreide boerderijen
wedijverend met de avondster-
raakt vrede mijn ogen aan.

Maar in mijn binnenste
wroet heimwee rusteloos
naar resten van een vroeger
leven toen iemand mij
in zijn armen terugdroeg
naar de stilte van voor
het begin, zo onvoorzien
overgegaan in de stilte
van na het einde.

Hanny Michaelis

Uit: Onvoorzien (1966)

Uitgeverij Van Oorschot, Amsterdam (1973⁴)

*“Op weg [...] naar de stilte van voor het
begin, vrede [...] in de stilte van na het einde”*